

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 78/2011

z dnia 1 lipca 2011 r.

zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik IX do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 120/2010 z dnia 10 listopada 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W porozumieniu należy uwzględnić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) ⁽²⁾.
- (3) Dyrektywa 2009/138/WE uchyla ze skutkiem od dnia 1 listopada 2012 r. dyrektywy Rady 64/225/EWG ⁽³⁾, 73/239/EWG ⁽⁴⁾, 73/240/EWG ⁽⁵⁾, 76/580/EWG ⁽⁶⁾, 78/473/EWG ⁽⁷⁾, 84/641/EWG ⁽⁸⁾, 87/344/EWG ⁽⁹⁾, 88/357/EWG ⁽¹⁰⁾ i 92/49/EWG ⁽¹¹⁾ oraz dyrektywy 98/78/WE ⁽¹²⁾, 2001/17/WE ⁽¹³⁾, 2002/83/WE ⁽¹⁴⁾ i 2005/68/WE ⁽¹⁵⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady, które są uwzględnione w Porozumieniu i które w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia ze skutkiem od dnia 1 listopada 2012 r.
- (4) W dyrektywie 2009/138/WE przekształca się niektóre z uchylonych aktów, w związku z tym aktualne dostosowania EOG do tych ostatnich należy częściowo utrzymać,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku IX do Porozumienia wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł „i) Ubezpieczenia inne niż na życie” w rozdziale I (Ubezpieczenia) otrzymuje brzmienie „i) Ubezpieczenia inne niż na życie i ubezpieczenia na życie”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2011, s. 77.

⁽²⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 56 z 4.4.1964, s. 878/64.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 20.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 189 z 13.7.1976, s. 13.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 151 z 7.6.1978, s. 25.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 339 z 27.12.1984, s. 21.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 185 z 4.7.1987, s. 77.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 172 z 4.7.1988, s. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 228 z 11.8.1992, s. 1.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 110 z 20.4.2001, s. 28.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 345 z 19.12.2002, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 323 z 9.12.2005, s. 1.

- 2) pkt 1 (dyrektywa Rady 64/225/EWG) otrzymuje oznaczenie pkt 1a;

- 3) przed nowym pkt 1a (dyrektywa Rady 64/225/EWG) dodaje się punkt w brzmieniu:

„1. **32009 L 0138:** dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

Do celów Porozumienia przepisy tej dyrektywy odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) w art. 8 dodaje się, co następuje:

“(5) w Islandii, Viðlagatrygging Íslands.”;

- b) art. 57–63 dotyczące oceny ostrożnościowej potencjalnego nabywcy nie mają zastosowania, jeśli potencjalny nabywca, w rozumieniu dyrektywy, ma siedzibę poza terytorium Umawiających się Stron lub jeśli kontrola regulacyjna nad nim jest sprawowana poza tym terytorium;

- c) w art. 157 ust. 2 skreśla się wyrazy »i na podstawie rozporządzenia (WE) nr 593/2008«;

- d) art. 171 nie stosuje się. Zastosowanie ma następujący przepis:

Każda z Umawiających się Stron może, poprzez umowy zawierane z jednym lub większą liczbą państw trzecich, zgodzić się na zastosowanie przepisów innych niż przewidziane w art. 162–170 dyrektywy, pod warunkiem że ubezpieczającym i osobom ubezpieczonym zapewni się odpowiednią i równoważną ochronę. Umawiające się Strony powiadamiają i konsultują się ze sobą przed zawarciem takich umów. Umawiające się Strony nie stosują do oddziałów zakładów ubezpieczeń, których siedziba zarządu znajduje się poza terytorium Umawiających się Stron, postanowień skutkujących traktowaniem bardziej uprzywilejowanym niż to, któremu podlegają oddziały zakładów ubezpieczeń, których siedziba zarządu znajduje się na terytorium Umawiających się Stron;

e) w przypadku prowadzenia przez Unię Europejską negocjacji na podstawie art. 175 z jednym lub większą liczbą państw trzecich Unia stara się uzyskać równe traktowanie zakładów ubezpieczeń i reasekuracji państw EFTA;

f) w odniesieniu do traktowania zakładów ubezpieczeń i reasekuracji przez państwa trzecie, o czym mowa w art. 177, zastosowanie ma następujące postanowienie:

W celu uzyskania maksymalnego stopnia zbliżenia w zastosowaniu regulacji państw trzecich w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i reasekuracji Umawiające się Strony wymieniają informacje, o których mowa w art. 177 ust. 1, i prowadzą konsultacje dotyczące spraw określonych w art. 177 ust. 2 w ramach Wspólnego Komitetu EOG i zgodnie ze szczególnymi procedurami uzgadnianymi przez Umawiające się Strony;

g) tekst art. 178 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszy artykuł stosuje się do umów, o których mowa w ust. 2, niezależnie od tego, czy ryzyko ubezpieczeniowe umiejscowione jest na terytorium jednej z Umawiających się Stron, a także do wszystkich innych umów ubezpieczenia obejmujących ryzyka umiejscowione na terytorium Umawiających się Stron. Niniejszego artykułu nie stosuje się do umów reasekuracji.

2. Ubezpieczenia obejmujące »duże ryzyka« w rozumieniu art. 13 ust. 27 podlegają prawu wybranemu przez strony.

W zakresie, w jakim strony nie dokonały wyboru prawa, umowa ubezpieczenia podlega prawu państwa, w którym ubezpieczyciel ma miejsce zwykłego pobytu. Jeżeli ze wszystkich okoliczności sprawy wyraźnie wynika, że umowa pozostaje w znacznie ściślejszym związku z innym państwem, stosuje się prawo tego innego państwa.

3. Wyboru prawa właściwego dla umowy strony dokonują zgodnie z następującymi przepisami:

a) wybór prawa jest dokonany wyraźnie lub w sposób jednoznaczny wynika z postanowień umowy lub okoliczności sprawy. Strony mogą dokonać wyboru prawa właściwego dla całej umowy lub tylko dla jej części;

b) strony mogą w każdej chwili uzgodnić, że umowa będzie podlegać innemu prawu, niż prawo, któremu wcześniej podlegała. Zmiana

prawa właściwego dokonana przez strony po zawarciu umowy nie narusza ważności umowy ze względu na formę ani praw osób trzecich;

c) w przypadku gdy wszystkie inne elementy stanu faktycznego w chwili dokonywania wyboru prawa właściwego są zlokalizowane w państwie innym niż państwo, którego prawo zostało wybrane, dokonany przez strony wybór nie narusza stosowania tych przepisów prawa tego innego państwa, których nie można wyłączyć w drodze umowy;

d) w przypadku gdy wszystkie inne elementy stanu faktycznego w chwili dokonywania wyboru prawa właściwego są zlokalizowane na terytorium jednej lub kilku Umawiających się Stron, dokonany przez strony wybór prawa właściwego innego niż prawo Umawiającej się Strony nie narusza stosowania tych przepisów prawa EOG – w stosownych przypadkach w postaci, w jakiej zostały one wdrożone przez Umawiającą się Stronę sądu – których nie można wyłączyć w drodze umowy.

4. Do oceny istnienia i ważności porozumienia stron w przedmiocie prawa właściwego stosuje się następujące przepisy:

a) istnienie i ważność umowy lub jednego z jej postanowień ocenia się według prawa, które zgodnie z niniejszym artykułem byłoby dla niej właściwe, gdyby umowa lub jej postanowienie były ważne.

Jeżeli jednak z okoliczności wynika, że nie byłoby uzasadnione dokonywanie oceny skutków zachowania się jednej ze stron według prawa określonego zgodnie z akapitem 1 niniejszej litery, strona ta może – w celu ustalenia, że nie wyraziła zgody na zawarcie umowy – powołać się na prawo państwa miejsca swojego zwykłego pobytu;

b) umowa zawarta między osobami, które – lub których przedstawiciele – znajdują się w tym samym państwie w chwili jej zawarcia, jest ważna ze względu na formę, jeżeli spełnia wymagania dotyczące formy określone przez prawo właściwe dla umowy zgodnie z przepisami niniejszego artykułu lub prawo państwa, w którym umowa została zawarta.

Umowa zawarta między osobami, które – lub których przedstawiciele – znajdują się w różnych państwach w chwili jej zawarcia, jest ważna ze względu na formę, jeżeli spełnia wymagania co do formy określone przez prawo właściwe dla umowy zgodnie z niniejszym artykułem lub prawo państwa, w którym w chwili zawarcia umowy znajduje się którakolwiek ze stron lub jej przedstawiciel, lub prawo państwa, w którym którakolwiek ze stron miała w tym czasie miejsce zwykłego pobytu.

Jednostronna czynność prawna, która odnosi się do umowy już zawartej lub umowy, która ma być zawarta, jest ważna ze względu na formę, jeżeli spełnione są wymagania co do formy określone przez prawo, które zgodnie z niniejszym artykułem jest lub byłoby właściwe dla umowy, lub przez prawo państwa, w którym ta czynność prawna została dokonana, lub prawo państwa, w którym osoba, która dokonała czynności, miała w tym czasie miejsce zwykłego pobytu.

Niezależnie od akapitów 1–3 niniejszej litery umowy, których przedmiotem jest prawo rzeczowe na nieruchomościach lub prawo do korzystania z nieruchomości, podlegają wymaganiom dotyczącym formy przewidzianym przez prawo państwa, w którym nieruchomość jest położona, jeżeli zgodnie z tym prawem:

- (i) wymagania te stosuje się bez względu na miejsce zawarcia umowy i prawo dla tej umowy właściwe; oraz
- (ii) wymagań tych nie można wyłączyć w drodze umowy;

c) w przypadku umowy zawartej między osobami, które znajdują się w tym samym państwie, osoba fizyczna, która miałaby zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych na podstawie prawa tego państwa, może powołać się na brak zdolności prawnej lub zdolności do czynności prawnych wynikający z prawa innego państwa jedynie wówczas, gdy w chwili zawarcia umowy druga strona umowy wiedziała o tym braku lub nie wiedziała o nim z powodu niedbalstwa.

5. W przypadku umów ubezpieczenia innych niż umowy objęte ust. 2 jako prawo właściwe strony mogą wybrać, zgodnie z ust. 3, jedynie:

a) prawo Umawiającej się Strony, w której umiejscowione jest ryzyko ubezpieczeniowe w chwili zawarcia umowy;

b) prawo państwa, w którym ubezpieczający ma miejsce zwykłego pobytu;

c) w przypadku ubezpieczenia na życie – prawo Umawiającej się Strony, której obywatelem jest ubezpieczający;

d) w przypadku umowy ubezpieczenia obejmującej ryzyka ograniczone do zdarzeń występujących na terytorium jednej Umawiającej się Strony innej niż Strona, na terytorium której umiejscowione jest ryzyko ubezpieczeniowe – prawo tej Umawiającej się Strony;

e) jeżeli ubezpieczający będący stroną umowy ubezpieczenia objętej niniejszym ustępem prowadzi działalność handlową lub przemysłową, lub wykonuje wolny zawód, a umowa ubezpieczenia obejmuje co najmniej dwa ryzyka ubezpieczeniowe związane z tą działalnością i umiejscowione na terytorium różnych Umawiających się Stron – prawo jednej z tych Stron lub prawo państwa miejsca zwykłego pobytu ubezpieczającego.

Jeżeli w przypadkach określonych w lit. a), b) lub e) niniejszego ustępu Umawiająca się Strona, o której mowa, przyzna większą swobodę wyboru prawa właściwego dla umowy ubezpieczenia, strony mogą skorzystać z tej swobody.

W zakresie, w jakim strony nie dokonały wyboru prawa zgodnie z niniejszym ustępem, umowa taka podlega prawu Umawiającej się Strony, na terytorium której umiejscowione jest ryzyko ubezpieczeniowe w chwili zawarcia umowy.

6. Do umów ubezpieczenia, w przypadku których Umawiająca się Strona wprowadza obowiązek ubezpieczenia, stosuje się następujące reguły dodatkowe:

a) umowa ubezpieczenia nie czyni zadość obowiązkowi ubezpieczenia, o ile nie są zachowane szczegółowe przepisy odnoszące się do danego ubezpieczenia przyjęte przez Umawiającą się Stronę, która nakłada ten obowiązek. W przypadku gdy prawo Umawiającej się Strony, w której umiejscowione jest ryzyko ubezpieczeniowe, oraz prawo Umawiającej się Strony, która nałożyła obowiązek ubezpieczenia, pozostają w sprzeczności, stosuje się przepisy tej ostatniej;

b) na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i 4 Umawiająca się Strona może postanowić, że umowa ubezpieczenia podlega prawu Umawiającej się Strony, która nakłada obowiązek ubezpieczenia.

7. Dla celów ust. 4 akapit trzeci i ust. 5, w przypadku gdy umowa obejmuje ryzyka umiejscowione na terytorium więcej niż jednej Umawiającej się Strony, uznaje się, że umowa składa się z kilku umów, z których każda dotyczy tylko jednej Umawiającej się Strony.
8. Dla celów niniejszego artykułu państwem, w którym umiejscowione jest ryzyko, jest państwo określone zgodnie z art. 13 ust. 13, zaś w przypadku ubezpieczenia na życie państwem, w którym umiejscowione jest ryzyko, jest państwo zobowiązania w rozumieniu art. 13 ust. 14.”;
- h) w załączniku III lit. A dodaje się, co następuje:
- »29) w przypadku Republiki Islandii: ‘Hlutfélag’;
- 30) w przypadku Księstwa Liechtensteinu: ‘Aktien-gesellschaft’, ‘Europäische Gesellschaft (SE)’, ‘Genossenschaft’, ‘Europäische Genossenschaft (SCE)’;
- 31) w przypadku Królestwa Norwegii: ‘Aksjesel-skaper’, ‘Gjensidige selskaper’.
- i) w załączniku III lit. B dodaje się, co następuje:
- »29) w przypadku Republiki Islandii: ‘Hlutfélag’;
- 30) w przypadku Księstwa Liechtensteinu: ‘Aktien-gesellschaft’, »Europäische Gesellschaft (SE)’, ‘Genossenschaft’, ‘Europäische Genossenschaft (SCE)’;
- 31) w przypadku Królestwa Norwegii: ‘Aksjesel-skaper’, ‘Gjensidige selskaper’.
- j) w załączniku III lit. C dodaje się, co następuje:
- »29) w przypadku Republiki Islandii: ‘Hlutfélag’;
- 30) w przypadku Księstwa Liechtensteinu: ‘Aktien-gesellschaft’, ‘Europäische Gesellschaft (SE)’, ‘Genossenschaft’, ‘Europäische Genossenschaft (SCE)’;
- 31) w przypadku Królestwa Norwegii: ‘Aksjesel-skaper’, ‘Allmennaksjeselskaper’, ‘Gjensidige selskaper’.
- 4) w pkt 31d (dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) dodaje się, co następuje:
- „, zmieniona:
- **32009 L 0138:** dyrektywą 2009/138/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).”;
- 5) tekst pkt 1a (dyrektywa Rady 64/225/EWG), 2 (pierwsza dyrektywa Rady 73/239/EWG), 3 (dyrektywa Rady 73/240/EWG), 4 (dyrektywa Rady 78/473/EWG), 5 (dyrektywa Rady 84/641/EWG), 6 (dyrektywa Rady 87/344/EWG), 7 (druga dyrektywa Rady 88/357/EWG), 7a (dyrektywa Rady 92/49/EWG), 7b (dyrektywa 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady), 12c (dyrektywa 98/78/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) i 13a (dyrektywa 2001/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) skreśla się ze skutkiem od dnia 1 listopada 2012 r.;
- 6) tekst pkt 11 (dyrektywa 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) i związany z nim tytuł skreśla się ze skutkiem od dnia 1 listopada 2012 r.;
- 7) tytuły „iv) Nadzór i sprawozdania finansowe” oraz „v) Pozostałe kwestie” w rozdziale I (Ubezpieczenia) otrzymują oznaczenia „iii) Nadzór i sprawozdania finansowe” oraz „iv) Pozostałe kwestie” ze skutkiem od dnia 1 listopada 2012 r.

Artykuł 2

Teksty dyrektywy 2009/138/WE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 2 lipca 2011 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lipca 2011 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Kurt JÄGER
Przewodniczący

(*) Wskazano wymogi konstytucyjne.

Jednostronne oświadczenie Liechtensteinu w sprawie decyzji nr 78/2011 włączającej dyrektywę 2009/138/WE do Porozumienia EOG

„Księstwo Liechtensteinu zawarło w 1996 r. ze Szwajcarią dwustronne porozumienie w sprawie ubezpieczeń bezpośrednich. Celem tego porozumienia jest – w oparciu o zasadę wzajemności – określenie warunków, jakie są konieczne i wystarczające dla umożliwienia zakładom ubezpieczeń, których siedziba znajduje się na terytorium jednej z Umawiających się Stron, skorzystania ze swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w odniesieniu do ubezpieczeń bezpośrednich na terytorium drugiej umawiającej się strony.”
